

MANIFEST DE JEV: CARREGADES DE RAONS!

A Joves d'Esquerra Verda sempre hem entès el **feminisme** com una eina essencial per a canviar la societat i poder reconèixer els drets i llibertats de les dones. Ha estat també sempre un dels nostres principals valors i fa anys que contínuament busquem la manera de tenir una organització cada cop més feminista on les dones joves tinguem sempre un paper cabdal. Per això, reconèixer totes aquelles dones que ens han precedit en la lluita per conquerir drets, sense deixar de lluitar pels drets del present i del futur és una tasca prioritària per a nosaltres.

Malgrat tots els avenços, les desigualtats i jerarquies de gènere són una realitat que es perpetua en una societat heteropatriarcal, i com a dones joves volem reivindicar que acabar amb les totes les desigualtats i discriminacions que patim és tasca del conjunt de la societat. El masclisme és encara part de l'existència de totes nosaltres i el patim en totes les esferes de la nostra vida.

Perquè les violacions, els assetjaments, les intimidacions, els abusos sexuals, el tràfic de dones per a fins sexuals o les mutilacions segueixen sent una constant. La violència masclista ens mata i agredeix amb impunitat dia rere dia pel simple fet de ser dones.

Perquè el mercat laboral ens segueix discriminant. El sostre de vidre, la poca (o nul·la) presència de dones a llocs de responsabilitat i poder, la bretxa salarial, les jornades parcials per poder conciliar o l'alta temporalitat dels nostres contractes. La feminització de la pobresa que ens situa sempre per sota i que fa que les feines considerades femenines siguin també les pitjors retribuïdes.

Perquè el terra enganxifós ens segueix impeding avançar de forma igual i ens relega, com a dones, a esferes de la vida invisibilitzades. Som encara les dones les principals encarregades de les feines domèstiques o de les tasques de cura. Feines que sostenen també la nostra societat però que han estat relegades fora del que es considera "treball".

Perquè els mitjans de comunicació segueixen mostrant una imatge estereotipada de nosaltres reproduint així la cosificació i sexualització de les dones. Les dones tenim menys veu i menys presència. Els espais d'opinió solen estar ocupats per homes grans, blancs i heterossexuals, deixant de banda una gran part del que és i el que pensa la nostra societat. A més, es segueix posant el focus sobre la víctima mentre es tracta l'agressor amb impunitat, com hem vist recentment amb el cas de La Manada.

A més, els factors de discriminació s'agregen quan **som dones i som joves**, doncs suposa patir una doble desigualtat, per la que patim com a dones i pels estigmes existents sobre les persones joves.

Per exemple, el 31,5% de les dones de menys de 34 anys es senten insegures o molt insegures quan caminen soles pel carrer durant la nit. Davant aquesta dada, només el 4,8% dels homes entre la mateixa franja d'edat tenen la mateixa percepció. A Catalunya, la meitat de les víctimes en casos d'agressió i abús sexual denunciats el 2016 tenien entre 18 i 35 anys. Tots els actes havien estat perpetrats per homes, el 34% dels quals tenien entre 24 i 34 anys. A nivell laboral aquestes diferències també són presents, doncs el salari d'una dona de menys de 25 anys davant el d'un home de la mateixa edat és fins al 23% inferior.

Ens neguem a percebre totes aquestes xifres com a “normals”, com a fets “quotidians”. No ens resignem i exigim un dret tan bàsic com és la igualtat. Per això, ara més que mai posem el feminisme al centre de l'organització, i no ens falten motius.

Aquest 8 de març no serà un dia qualsevol, enguany ens sumem a la Vaga de Totes, vaga laboral, estudiantil, de cures i de consum. Ens unim als moviments feministes d'arreu del món que reclamen la igualtat. Manifestem-nos, reivindicuem-nos i fem-nos veure.

El 8 de març ens aturem per fer visibles les càrregues que assumim, les desigualtats que patim i les discriminacions i violències que rebem. **Perquè som el 50% i estem carregades de raons.**

8 de març del 2018